

32004D0418

10.6.2004

EUROOPA LIIDU TEATAJA

L 208/73

KOMISJONI OTSUS,**29. aprill 2004,****millega kehtestatakse ühenduse kiire teabevahetuse süsteemi (RAPEX) juhtimise ja teadete edastamise suunised kooskõlas direktiivi 2001/95/EÜ artikliga 11***(teatavaks tehtud numbri K(2004) 1676 all)***(EMPs kohaldatav tekst)***(2004/418/EÜ)*

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. detsembri 2001. aasta direktiivi 2001/95/EÜ üldise tooteohutuse kohta, ⁽¹⁾ ja eriti selle artikli 11 lõike 1 kolmandat lõiku,

olles konsulteerinud direktiivi 2001/95/EÜ artikliga 15 moodustatud komiteega

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiiv 2001/95/EÜ kehtestab tarbijate tervisele ja turvalisusele tõsist ohtu tekitavate toodete suhtes võetavate meetmete alaseks kiireks teabevahetuseks liikmesriikide ja komisjoni vahel ühenduse kiire teabevahetuse süsteemi (RAPEX).
- (2) RAPEX aitab vältida selliste toodete tarnimist tarbijaile, mis tekitavad tõsist ohtu nende tervisele ja ohutusele, hõlbustab turujärelevalve tõhususe ja järjepidevuse ning täitmis-tegevuste jälgimist liikmesriikides ning on meetmete vajaduse tuvastamise aluseks ühenduse tasandil.
- (3) Direktiivi 2001/95/EÜ artiklile 11 vastav teadete edastamise kord sätestab tarbijate tervisele ja turvalisusele tõsist ohtu mitte tekitavate ohtlike toodete suhtes võetavate meetmete alase teabevahetuse liikmesriikide ja komisjoni vahel.

- (4) Direktiivile 2001/95/EÜ vastavate teavitamistoimingute tõhus organiseerimine komisjoni ja liikmesriikide pädevate asutuste poolt nõuab nimetatud direktiivi asjakohaste sätete järjekindlat rakendamist, võttes eelkõige arvesse tõsise ohu mõistet ja selliseid ohte, mille mõjud ei ulatu või ei tohi ulatuda väljapoole ühe liikmesriigi territooriumi, kuid mis võivad huvi pakkuda kõikidele liikmesriikidele.

- (5) RAPEXi ja artiklile 11 vastavate teavitamistoimingute hõlbustamiseks peaksid suunised hõlmama standardset teavitamisvormi ja teadete klassifitseerimise kriteeriume vastavalt kiireloomulisuse astmele. Suunistes tuleks ka määratleda töökord, sealhulgas erineva astme teavitamistoimingute tähtsust.

- (6) Suunised tuleks adresseerida riiklikele asutustele, kes on määratud RAPEXi kontaktpunktideks ja vastutavad direktiivi 2001/95/EÜ artiklile 11 vastava teavitamiskorra eest. Komisjon peaks suuniseid kasutama RAPEXi juhtimise ja artikli 11 kohase teavitamiskorra viitedokumendina,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Komisjon kehtestab käesolevaga direktiivi 2001/95/EÜ täiendavad suunised ühenduse kiire teabevahetuse süsteemi (RAPEX) juhtimiseks ja teadete edastamiseks kooskõlas direktiivi 2001/95/EÜ artikliga 11.

Suunised on sätestatud käesoleva otsuse lisas.

⁽¹⁾ EÜT L 11, 15.1.2002, lk 4.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 29. aprill 2004

Komisjoni nimel
komisjoni liige
David BYRNE

LISA

SUUNISED

ühenduse kiire teabevahetuse süsteemi (RAPEX) juhtimiseks ja teadete edastamiseks kooskõlas direktiivi
2001/95/EÜ artikliga 11

SISUKORD

1. Sissejuhatus
2. RAPEXi reguleerimisala
3. Tõsise ohu tuvastamise kriteeriumid
4. RAPEX teadete sisu
5. RAPEX teadete esitamise- ja ringlusse saatmise tähtajad
6. RAPEX teadete järelkontroll
7. Teadete kontrollimine komisjonis
8. Vahetusvõrgustik RAPEXi raames
9. RAPEXi ja teiste teavitamismehhanismide koordineerimine
10. Üldise tooteohutuse direktiivi artikli 11 kohased teated

LISAD:

- I. Teavitamisvorm
- II. Reageerimisvorm
- III. Teavitamisvorm mänguasjadele
- IV. Tähtajad siseriiklikele kontaktpunktidele
- V. Tähtajad komisjoni kontaktpunktidele

1. SISSEJUHATUS

1.1. Suuniste taust ja eesmärgid

Direktiiv 2001/95/EÜ⁽¹⁾ üldise tooteohutuse kohta kehtestab ühenduse kiire teabevahetuse süsteemi (RAPEX) tarbijate tervisele ja turvalisusele tõsist ohtu tekitavate tarbekaupade suhtes võetavate meetmete alaseks kiireks teabevahetuseks liikmesriikide ja komisjoni vahel, kuivõrd ühenduse õigusaktides puuduvad sama eesmärgiga erisätted.

Lisaks on üldise tooteohutusdirektiivi artiklile 11 vastav teadete vahetamise kord mõeldud tarbijate tervisele ja turvalisusele tõsist ohtu tekitavate tarbekaupade suhtes võetavate meetmete alaseks teabevahetuseks liikmesriikide ja komisjoni vahel.

Need toimingud on üks osa üldise tooteohutusdirektiivi sätetest, mille eesmärgiks on tagada kohaldatavate ohutusnõuete tõhus ja järjekindel täitmine.

RAPEX süsteemi eesmärgid on:

- a) võimaldada kiire teabevahetus tarbijate tervisele ja turvalisusele tõsist ohtu tekitavate tarbekaupade osas võetavate meetmete suhtes liikmesriikide ja komisjoni vahel;
- b) teavitada liikmesriike ja komisjoni tõsise ohtu olemasolust juba enne meetmete kehtestamist või rakendamist;
- c) hankida ja levitada kõikidele seda vastu võtvatele liikmesriikidele teavet liikmesriikide vahetatava teabe järelkontrolli suhtes;

eesmärgiga:

- a) vältida selliste toodete tarbijaile tarnimist, mis tekitavad tõsist ohtu nende tervisele ja turvalisusele, vajaduse korral neid turult kõrvaldades või tarbijailt tagasi kutsudes;
- b) hõlbustada turu järelevalve- ja täitmistegevuste tõhususe ja järjepidevuse jälgimist liikmesriikides;
- c) tuvastada vajadus ja pakkuda alus meetmeteks ühenduse tasandil vajaduse korral;
- d) soodustada ühenduse tooteturvalisuse nõuete järjekindlat täitmist ja siseturu nõuetekohast toimimist.

Üldise tooteohutusdirektiivi artiklile 11 vastav teavitamismehhanism hõlbustab ka ohtlike (tõsist ohtu mitte tekitavate) tarbekaupade tarbijaile tarnimise vältimist ning turu järelevalvemeetmete jälgimist liikmesriikides.

Üldise tooteohutuse direktiivis sätestatakse "mittesiduvate suuniste kehtestamine eesmärgiga näidata lihtsad ja selged kriteeriumid ning praktilised reeglid, mida võidakse muuta eesmärgiga neid kogemust ja uusi arenguid silmas pidades täiendada, täiustada või kohandada, et hõlbustada RAPEXi tõhusat tööd komisjoni ja liikmesriikide pädevate asutuste käitamisel",⁽²⁾ teiste sõnadega on käesolevate suuniste eesmärgiks hõlbustada üldise tooteohutuse direktiivi teavitamistoimingutega seotud sätete tõhusat ja järjepidevat kohaldamist.

Käesolevate suuniste eesmärkideks on:

- a) selgitada RAPEXi kohaldamisala käitamise vaatepunktist,
  - luues kontseptuaalse raamistiku tõsist ohtu tekitavate toodetega ja eriti "tõsise ohu" mõiste kohaldamise kriteeriumitega seotud direktiivisätetele,
  - andes suunisteid meetmete ja olukordade liikide kohta, millest tuleb teada anda,
  - pakkudes suunisteid, kuidas teavitada komisjoni tootjate või turustajate vabatahtlikest meetmetest, ametivõimude nõusolekul või nende taotlusel,
  - pakkudes kriteeriumid "kohalike sündmuste" määratlemiseks (juhtumid, mille puhul kõnealuse ohu mõjud ei ulatu või ei saa ulatuda väljapoole ühe liikmesriigi territooriumi), mis võivad huvi pakkuda kõikidele liikmesriikidele, millisel juhul neid tuleks teavitada,
  - kehtestades kriteeriumid komisjoni teavitamiseks ohtlikest toodetest, enne kui liikmesriik otsustab kehtestada või rakendada meetmeid,
  - tuvastades erilise võrdväärse teabevahetussüsteemiga hõlmatud tooted, mis seepärast ei ole reguleeritud RAPEXiga,
  - liigitades ja indekseerides teated vastavalt pakilisusastmele;

⁽¹⁾ EÜT L 11, 15.1.2002, lk 4.

⁽²⁾ Käesolevas dokumendis tähendab mõiste liikmesriigid kõiki Euroopa Liitu kuuluvaid riike ja EMP lepinguriike.

- b) määratleda teadete sisu, eelkõige nõuetekohane teave ja andmed ning RAPEX süsteemis kasutatavad vormid;
- c) määratleda teavet vastu võtvate liikmesriikide järelemeetmed ja selliste järelemeetmete puhul esitatav teave;
- d) kirjeldada teadete ja järelteabe käsitsemist komisjoni poolt;
- e) määrata tähtsajad RAPEX protsesside erinevateks etappideks;
- f) määratleda ja dokumenteerida praktilised toimingud komisjoni ja liikmesriikide tasandil RAPEXi käitamiseks ning kõik asjakohased tehnilised üksikasjad.

Käesolevates suunistes esitatakse ka juhiseid üldise tooteohutuse direktiivi artikli 11 kohaste teavitamistoimingute kohta, selgitades toimingute reguleerimisala, kirjeldades üksikasjalikult teadete sisu ja kehtestades toimingud teadete käsitsemiseks ja edastamiseks.

1.2. Suuniste seisund ja edasised arengud

Seisund:

Käesolevad suunistes on tegevusjuhiseks. Käesolevad suunistes kehtestas komisjon pärast konsulteerimist liikmesriikidega üldise tooteohutuse komitee raames, tegutsedes kooskõlas nõuandemenetlusega.

Seepärast on need viitedokumendiks üldise tooteohutuse direktiivi RAPEXit käsitlevate sätete rakendamisel ning kooskõlas üldise tooteohutuse direktiivi artikliga 11 esitatavatele teatistele.

Edasised arengud:

Käesolevaid suuniseid tuleb kohandada kogemusi ja uusi arenguid silmas pidades. Komisjon ajakohastab või muudab neid vastavalt vajadusele, konsulteerides üldise tooteohutuse direktiivi artiklis 15 osutatud komiteega.

1.3. Kellele on suunistes adresseeritud

Suunistes on adresseeritud liikmesriikide riiklikele asutustele, kes on määratud RAPEXi võrgustiku kontaktpunktideks ja vastutavad nimetatud direktiivi artiklile 11 vastava teavitamiskorra eest. Komisjon kasutab käesolevaid suuniseid RAPEXi juhtimise ja nimetatud direktiivi artikli 11 kohase teavitamiskorra viitedokumendina.

2. RAPEXI REGULEERIMISALA

2.1. Üldise tooteohutuse direktiiviga hõlmatud tooted ja kriteeriumid selle määratluse kohaldamiseks RAPEXi eesmärkidel.

Üldise tooteohutuse direktiivi ja eelkõige RAPEXi toiminguid kohaldatakse tarbijate tervisele ja turvalisusele tõsiselt ohtu tekitavate tarbekaupade suhtes, kuivõrd ühenduse õigusaktides puuduvad sama eesmärgiga erisätted. RAPEXiga reguleeritud tooted on näiteks mänguasjad, kodumasinad, välgumihklid, lastehooldusvahendid, autod ja rehvid jne.

Üldise tooteohutuse direktiiviga hõlmatud tooted on määratletud selle artikli 2 punktis a:

“toode – iga toode, kaasa arvatud teenuse osutamise kontekstis, mis on mõeldud tarbijatele või mida tarbijad põhjendatult eeldatavates tingimustes usutavasti võivad kasutada isegi juhul, kui see ei ole tarbijatele mõeldud, ja mida teenustasu eest või ilma pakutakse või mis tehakse kättesaadavaks tulundustegevuse käigus vaatamata sellele, kas see on uus, kasutatud või uuendatud.”

Eelkõige on olulised järgmised elemendid:

— tooted peavad olema tarbijatele mõeldud ja tarnitud või kättesaadavaks tehtud, või

— mida tarbijad põhjendatult eeldatavates tingimustes usutavasti võivad kasutada isegi juhul, kui see ei ole tarbijatele mõeldud. Samuti tuleks hõlmata kutsealasest kasutusest tarbijaturule “migreeruvaid” tooteid. Teiste sõnadega, tooted, mis algselt on mõeldud kutsealasest kasutuseks ja lubatud turule kutsetöötajate tarbeks, mida on seejärel turustatud ka tarbijatele,

— teenuse kontekstis tarnitavad tooted: üldine tooteohutusdirektiiv hõlmab ühtlasi tarbijaile neile pakutava teenuse käigus tarnitud või kättesaadavaks tehtud tooteid. Tarbekaubad tehakse sageli kättesaadavaks teatavate teenustega seoses (näiteks masinate rent). Üldise tooteohutuse direktiiv ei hõlma seadmeid, mida teenuseosutaja kasutab teenuse osutamiseks, eelkõige teenuseosutaja käitatavad seadmed, millel tarbijad sõidavad või reisivad.

2.2. Võrdväärse konkreetse kiire teabevahetussüsteemiga hõlmatud tooted, mis ei ole reguleeritud RAPEXiga

Järgmised tooted ei ole reguleeritud RAPEXiga, sest on hõlmatud ühenduse seadusandlusega kehtestatud võrdväärsete teavitamismehhanismidega:

- direktiividega 75/319/EMÜ ⁽¹⁾ ja 81/851/EMÜ ⁽²⁾ reguleeritud farmaatsiatooted,
- direktiiviga 90/385/EMÜ ⁽³⁾ hõlmatud aktiivsed siirdatavad meditsiiniseadmed, direktiiviga 93/42/EMÜ ⁽⁴⁾ hõlmatud meditsiiniseadmed ja *in vitro* diagnostilised meditsiiniseadmed, mis on hõlmatud direktiiviga 98/79/EÜ, ⁽⁵⁾
- määrusega (EÜ) nr 178/2002 ⁽⁶⁾ hõlmatud toit ja sööt.

Täiendavat teavet ühenduse õigusaktidega kehtestatud erinevate teavitamistoimingute omavahelistest sidemete kohta võib leida 9. peatüki punktist 1 ja eraldi dokumendist "Suunisdokument üldise tooteohutuse direktiivi ja teatavate valdkonnadirektiivide seoste kohta." ⁽⁷⁾

2.3. Meetmed, otsused ja tegevused, millest tuleb RAPEXi alusel teavitada

Soovitusliku loendi liikmesriikide pädevate asutuste erinevat liiki meetmetest, millest tuleks RAPEXi alusel teavitada, võib leida üldise tooteohutuse direktiivi artiklist 8. Nende meetmete ja tegevuste eesmärgiks on:

- tingimuste kehtestamine enne toote turustamist,
- nõue, et toode oleks märgistatud hoiatustega mis tahes ohtude suhtes,
- tarbijate hoiatamine tootega seotud ohtude suhtes,
- toote tarnimise, tarnimiseks pakkumise või toote esitlemise ajutine või lõplik keelamine,
- toote kõrvaldamise või tagasitoimetamise korraldamine,
- tootjatele ja turustajatele korralduse andmine toode kõrvaldada, tarbijatelt tagasi toimetada, ja hävitada.

Muud meetmed, mida pädevad asutused võivad kehtestada või vastu võtta ja millest nad peaksid teavitama:

- kokkulepped tootjate ja turustajatega võtta vajalikke meetmeid toodetega seotud ohtude vältimiseks,
- kokkulepped tootjate ja turustajatega korraldada ühiselt toodete kõrvaldamine, tagasitoimetamine tarbijatelt ja nende hävitamine või muu asjakohane meede,
- kokkulepped tootjate ja turustajatega koordineerida toote tagasitoimetamist tarbijatelt ja selle hävitamist.

Liikmesriigid peaksid kõikidest sellistest meetmetest teavitama isegi siis, kui võidakse esitada nendevastane kaebus või selline kaebus on esitatud siseriiklikul tasandil või vastavalt avalikustamisnõuetele. Liikmesriigid peaksid teates näitama, kas meede on lõpliku loomuga (sest tootja või importija ei ole seda vaidlustanud või sest see on lõplikult kinnitatud) või kas see võidakse veel edasi kaevata või on sel ajal edasi kaevatud. Igal juhul tuleks komisjoni teavitada mis tahes järgnevatest muutustest meetme seisundis.

⁽¹⁾ EÜT L 147, 9.6.1975, lk 13. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2000/38/EÜ (EÜT L 139, 10.6.2000, lk 28).

⁽²⁾ EÜT L 317, 6.11.1981, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2000/37/EÜ (EÜT L 139, 10.6.2000, lk 25).

⁽³⁾ EÜT L 189, 20.7.1990, lk 17.

⁽⁴⁾ EÜT L 169, 12.7.1993, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽⁵⁾ EÜT L 331, 7.12.1998, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽⁶⁾ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1642/2003 (ELT L 245, 29.9.2003, lk 4).

⁽⁷⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/reviseGPSD_en.htm

Artikli 5 alusel on tootjad ja turustajad kohustatud teavitama riiklikke asutusi vabatahtlikest meetmetest, mis on võetud tarbija kaitsmiseks ohu eest. Nimetatud asutused peavad nendest vabatahtlikest meetmetest teavitama komisjoni, kui toode kujutab tõsist ohtu (vt 4. peatüki punkt 3).

2.4. Muu teave tõsiste ohtude kohta, mida võidakse RAPEXi alusel vahetada

Liikmesriigid võivad komisjonile teatada järgmist:

- mis tahes teave, mis käsitleb tõsise ohtu olemasolu etapil, enne kui langetatakse otsus meetmete kehtestamiseks või võtmiseks (artikli 12.1 kolmas lõik). Sellistel juhtudel peaksid RAPEXi kontaktpunktid teavitama lõppotsusest ka komisjoni,
- meetmed konkreetse tootmispartii kohta, mille liikmesriik on turult kõrvaldanud seoses tõsise ohuga, kui liikmesriik on turult kõrvaldanud selle partii kõik ühikud,
- tolliasutuse otsused tooted EL piiril tõkestada või tagasi lükata, kui tõkestatud või tagasi lükatud tarbekaup kujutab tõsist ohtu. Kontaktpunktid peaksid selle teabe edastama oma tolliasutustele (vt üksikasjad peatükis 8.3).

Komisjon võib vastu võtta teavet tarbijate tervisele tõsist ohtu tekitavate toodete kohta kolmandatest riikidest või läbi teiste organisatsioonide, sealhulgas mitte-EL riikide, loodud võrdväärsete teabesüsteemide. Komisjon võib teavet hinnata ja edastada selle liikmesriikidele.

Seda tüüpi täiendav teave tõsiste ohtude kohta, mida võib vahetada RAPEXi alusel, ei nõua ametlikku reageeringut ülejäänud liikmesriikidelt ja standardvormi kasutamine ei ole nõutav.

2.5. Liikmesriigi piire mitte ületavate ohtudega seotud meetmetest teavitamise kriteeriumid

Meetmeid, mis on seotud ohtudega, mille mõjud ei kandu või ei saa kanduda liikmesriigi territooriumilt välja, RAPEX ei reguleeri.

Teatud juhtudel võivad sellised meetmed pakkuda huvi teiste liikmesriikide täitevasutustele. Selleks et hinnata, kas kohaliku mõju ohtu käsitlev meede hõlmab teavet tooteohutuse kohta, mis võiks pakkuda huvi teistele liikmesriikidele, peaks asutus võtma arvesse näiteks, kas meede on võetud vastuseks uut tüüpi ohule, millest ei ole veel aru antud muudes teadetes, või kas see on seotud uue ohuga, mille põhjustajateks on toodete kombinatsioon, või kas on tegemist uut tüüpi või liiki ohtliku tootega.

Eraisikute müüdavate tõsist ohtu tekitavate kasutatud kaupade ja tellimuskaupadega seotud meetmeid RAPEX ei hõlma, kui meetme võtnud liikmesriik võib olemasoleva teabe põhjal järeldada, et toodet polnud võimalik leida teisest liikmesriigist.

Võttes arvesse toodete vaba ringlust Euroopa tasandil, Euroopa majanduse avatust ja fakti, et tarbijad ostvad kaupu mitte üksnes oma koduturul, vaid ka puhkusereiside ajal välismaal või interneti kaudu, ergutatakse kontaktpunkte võetud meetmetest aru andma, kui valitseb ebakindlus, kas oht võiks olla asjakohane või pakkuda huvi teistele liikmesriikidele.

3. TÕSISTE OHTUDE TUVASTAMISE KRITERIUMID

3.1. Tõsiste ohtude määratlus üldise tooteohutuse direktiivis ja tõsiste ohtude suumiste eesmärgid

Tõsine oht on üldise tooteohutuse direktiivi artikli 2 punktis d määratletud järgmiselt: "iga tõsine oht, kaasa arvatud need, mille mõju ei ole vahetu, mis nõuab ametivõimude kiiret sekkumist."

Tõsise ohu sellist määratlust iseloomustab kaks võtmelementi. Esiteks hõlmab see toote põhjustatud igat tüüpi tõsiseid ohte tarbijatele (nii vahetud kui ka võimalikud pikaajalised ohud); teiseks tulevad kaalumisele kiiret sekkumist nõudvad ohud.

Järgmistes alapeatükkides antakse üldsuunised asutuste abistamiseks ohu tõsidusastme hindamisel ja otsustamisel, kas kiire sekkumine on vajalik. Eesmärgiks on ka aidata asutustel tuvastada juhtumeid, millele kohaldatakse tõsise ohu põhimõtet üldise tooteohutuse direktiivi alusel. Käesolevas peatükis toodud suunised ei ole täielikud ning ei võta arvesse kõiki võimalikke tegureid. Riiklikud asutused peaksid hindama iga üksikjuhtumit tema kasutegurite põhjal, võttes arvesse käesolevates suunistes sätestatud kriteeriume, samuti enda kogemusi ja praktikat, muid asjakohaseid kaalutlusi ja vajalikke meetmeid.

3.2. Ohu raskusastmete kriteeriumid

Tarbekaup võib põhjustada üht või mitut talle iseloomulikku ohtu. Ohud võivad olla erinevat tüüpi (keemiline, mehaaniline, elektriline, kuumus, kiirgus jne). Oht esindab tootele iseloomulikku potentsiaali kahjustada kasutajate tervist ja ohutust teatud tingimustel.

Iga ohutüübi tõsidusastmele saab määrata kategooria kvalitatiivsete ja mõnikord kvantitatiivsete kriteeriumite alusel, mis on seotud seda tüüpi ohuga, mida need võivad põhjustada.

Võib juhtuda, et kõnealust ohtu ei tekita mitte kõik üksiktooted, vaid üksnes mõned turule viidud toodetest. Oht võib eeskätt olla seotud veaga, mis ilmneb üksnes mõnedel turule viidud teatavat liiki toodetel (kaubamärk, mudel.....). Sellistel puhkudel tuleks kaaluda vea/ohu olemasolu tõenäosust toote puhul.

Ohu potentsiaal realiseeruda tegeliku negatiivse mõjuna tervisele/ohutusele sõltub sellest, millises ulatuses tarbija võib sellega kokku puutuda, kasutades toodet ettenähtud korras või nagu on mõistlikult võimalik selle eluajal eeldada. Lisaks võib kokkupuude teatavate ohtudega mõnel juhul hõlmata korraga enam kui üht isikut. Lõpuks tuleb toote esitatavat ohutaset määratledes kombineerida ohu raskus kokkupuuteastmega, samuti tuleks kaaluda ohuga kokku puutuva tarbija võimet ohtlikku olukorda vältida või sellele reageerida. See sõltub ohu tundemärkidest, antavatest hoiatustest ja ohuga kokku puutuda võiva tarbija haavatavusest.

Eespool toodud kaalutlusi arvesse võttes võib järgmine põhimõtteline lähenemine olla abiks täitevametnikele otsustamaks, kas tarbekauba põhjustatav konkreetne ohtlik olukord kujutab tõsist ohtu üldise tooteohutuse direktiivi kohaselt.

Täitevametnik peaks:

- esimese sammuna kasutama tabelit A ohu tagajärje raskuse määramiseks, olenevalt nii selle tõsidusest ja tõenäosusest materialiseeruda käsitletataval kasutustingimustel ja tootemise iseloomuliku ohuga seotud võimalikust mõjust tervisele/ohutusele,
- teise sammuna kasutama tabelit B, et täiendavalt hinnata tagajärje raskust tarbijatüübist olenevalt ja normaalsete täiskasvanute puhul, kas toode on varustatud piisavate hoiatuste ja turvameetmetega ning kas oht on piisavalt ilmne ohuastme kvalitatiivseks määratlemiseks.

Tabel B näitab selliste tabeli A tagajärgede raskust, mille puhul eksisteerib tõsine ohuolukord ja täitevasutustel tuleb kiirelt otsustada tegevused.

Tabel A –

Ohu hindamine: tervisele/ohutusele põhjustatava kahju tõsidus ja tõenäosus

Tabelis A on ühendatud kaks peamist ohu hindamist mõjutavat tegurit, nimelt tervisele/ohutusele põhjustatava kahju tõsidus ja tõenäosus. Järgmised tõsiduse ja tõenäolisuse määratlused on koostatud abiks asjakohaste väärtuste valikul.

Tõsidus

Tõsiduse hindamise aluseks on käsitlused asjaomase toote esitatavate ohtude potentsiaalsetest tagajärgedest tervisele/ohutusele. Igale ohutüübile tuleks kehtestada konkreetne tase. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Näiteks võib teatavate mehaaniliste ohtude puhul välja pakkuda järgmised tõsidusastmed koos neile omaste vigastustega:

Kerge	Tõsine	Väga tõsine
<2 % võimetus, harilikult taastuv ja haiglaravi mittevajav	2–15 % võimetus, harilikult taastumatu ja vajab haiglaravi	>15 % võimetus, harilikult
taastumatu	Väiksemad löikehaavad Tõsised löikehaavad	Siseorganite tõsine kahjustatus
	Väiksemad luumurrud Sõrme või varba kaotus	Nägemiskaotus
	Jäsemete kaotus	Kuulmiskahjustused
	Nägemiskahjustused	Kuulmiskaotus

Tõsiduse hindamisel tuleks arvesse võtta ka inimeste arvu, keda ohtlik toode võiks mõjutada. See tähendab, et sellise toote puhul, mis võib põhjustada ohtu enam kui ühele isikule korraga (nt tuli või gaasimürgitus gaasiseadeldisest), tuleks oht hinnata tõsisemaks kui üksnes üht isikut mõjutav oht.

Esiolgu ohuhinnang peaks viitama tootega kokku puutuva mis tahes isiku ohule ja seda ei peaks mõjutama ohustatud rahvastiku hulk. Siiski võivad asutused võetavate meetmete suhtes otsust tehes olla õigustatud arvestama tootega kokku puutuvate inimeste koguarvu.

Paljude ohtude puhul on võimalik ette näha ebatõenäolisi olukordi, mis võivad viia väga tõsiste tagajärgedeni, nt juhtme otsa komistamine, kukkumine ja pea ärälöömine, mis lõpeb surmaga, kuigi vähem tõsine tagajärg on tõenäolisem. Hinnang ohu tõsidusele peaks lähtuma mõistlikust tõendusmaterjalist, et ohu iseloomustamiseks valitud mõjud võiksid aset leida ettenähtava aja jooksul. See võiks olla kogemus sarnaseid tooteid hõlmavast kõige halvemast juhtumist.

Üldine tõenäosus

See viitab ohuga kokku puutuva isiku tervisele/ohutusele avalduvate negatiivsete mõjude tõenäosusele. See ei arvesta ohustatud inimeste koguarvuga. Kui suunistes viidatakse tootevea võimalusele, ei peaks seda rakendama, kui on võimalik määratleda kõik vigased eksemplarid. Sellisel juhul puutuvad vigaste toodete kasutajad kokku täisohuga ja teiste toodete kasutajad ei puutu ohuga kokku.

Üldine tõenäosus on kombinatsioon kõigist kaasaaitavatest võimalustest, näiteks:

- tootevea või selle tekkimise tõenäosus (kui kõik tooted on veaga, siis on selleks tõenäosuseks 100 %),
- negatiivse mõju tõenäosus tavakasutaja jaoks, kelle kokkupuude vastab vigase toote kavatsitava või mõistlikult ettenähtava kasutusele.

Need kaks tõenäosust on ühendatud järgmises tabelis, et saada üldine tõenäosus, mis kantakse tabelisse A.

Tervisele/ohutusele põhjustatava kahju üldine tõenäosus		Ohtliku toote tõenäosus		
		1 %	10 %	100 % (Kõik)
Korrapärasest kokkupuutest ohtliku tootega tervisele/ohutusele põhjustatava kahju tõenäosus	Oht on alati olemas ja oht tervisele/ohutusele võib ettenähtava kasutamise puhul tõenäoliselt esineda	Mõõdukas	Kõrge	Väga kõrge
	Oht võib esineda ühel ebatõenäolisel või kahel tõenäolisel tingimusel	Madal	Mõõdukas	Kõrge
	Oht esineb üksnes mitme ebatõenäolise tingimuse kokkulanemisel	Väga madal	Madal	Mõõdukas

Tõsiduse ja üldise tõenäosuse ühendamisel tabelis A saadakse hinnanguline ohu raskusaste. Nimetatud hinnangu täpsus sõltub täitevametnikule kättesaadava teabe kvaliteedist. Seda hinnangut tuleb siiski muuta selleks, et võtta arvesse, kuidas ühiskond ohu vastuvõetavust tajub. Ühiskond aktsepteerib mõnedel juhtudel, näiteks autosõit, palju suuremaid ohte kui teistel juhtudel, näiteks laste mänguasjad. Tabelit B kasutatakse nimetatud teguri sisestamiseks.

Tabel B –

Ohtude klassifitseerimine: isikutüüp, ohualased teadmised ja ettevaatusabinõud

Ühiskond aktsepteerib mõnedel juhtudel suuremaid ohte kui teistel juhtudel. Leitakse, et tõsiseks peetava ohu astet mõjutavateks põhiteguriteks on mõjutatava isiku tüüp ja normaalsete täiskasvanute puhul ohu tundmine ja selle vastu ettevaatusabinõude võtmise võimalus.

Kaitsetud inimesed

Tuleks arvesse võtta toodet kasutava isiku tüüpi. Kui toodet võivad tõenäoliselt kasutada kaitsetud inimesed, tuleks tõsiseks loetava ohu aste seada madalamale. Allpool pakutakse kaks kaitsetute inimeste kategooriat koos näidetega:

Väga kaitsetu	Kaitsetu
Pime	Osalise nägemiskaotusega
Raske puudega	Osalise puudega
Väga vana	Vanaldane
Väga noor (< 3 a)	Noor (3–11 a)

Normaalsed täiskasvanud

Ohu tõsidusastme muutmist normaalsete täiskasvanute puhul tuleks kohaldada üksnes siis, kui oht on ilmne ja vajalik toote toimimiseks. Normaalsete täiskasvanute puhul peaks tõsise ohu aste sõltuma sellest, kas oht on ilmne ja kas tootja on kandnud piisavat hoolt toote ohutuks muutmiseks ning selle varustamiseks kaitsemeetmete ja hoiatustega, eelkõige kui oht ei ole ilmne. Näiteks kui toode on varustatud piisavate hoiatuste ja turvameetmega ja oht on ilmne, ei pruugi kõrge raskusastmega tagajärg olla tõsine ohu klassifitseerimise mõistes (tabel B), kuigi võib vaja minna teatavaid meetmeid toote ohutuse tõstmiseks. Vastupidiselt, kui toode ei ole varustatud piisavate hoiatuste ja kaitsemeetmega ja oht ei ole ilmne, loetakse mõõdukalt raske tagajärg ohu klassifitseerimise mõistes tõsiseks (tabel B).

Tabel A – Ohu hindamine

Tervisele/ohutusele põhjustatava kahju tõenäosus		Tervisele/ohutusele põhjustatava kahju tõsidus	
Kerge	Tõsine	Väga tõsine	Väga tõsine
Väga kõrge	Väga kõrge	Kõrge	Kõrge
Kõrge	Kõrge	Keskmine	Keskmine
Keskmine	Keskmine	Madal	Madal
Madal	Madal	Väga madal	Väga madal

Tabel B – Ohu klassifitseerimine

Tagajärje üldine raskusaste		Kaitsetud inimesed		Normaalsed täiskasvanud					Pisavad hoiatused ja kaitsemeetmed?	
Väga kõrge	Väga kaitsetu	Väga kaitsetu	Kaitsetu	Ei	Jah	Ei	Jah	Jah	Jah	Ilmne oht?
Kõrge	TÕSINE OHT: NÕUTAV ON KIIRE TEGUTSEMINE									
Mõõdukas	MÕÕDUKAS OHT: NÕUTAV ON MÕNINGANE TEGUTSEMINE									
Madal	MADAL OHT: TEGUTSEMINE EBATÄHTSAOLINE									
Väga madal	MADAL OHT: TEGUTSEMINE EBATÄHTSAOLINE									

Tabelit A kasutatakse ohu tagajärje raskusaste määramiseks olenevalt võimaliku tervisele/ohutusele avalduva mõju tõsidusest ja tõenäosusest (vt tabelid märkuste osas).

Tabelit B kasutatakse selleks, et määrata ohu raskusaste kasutajatuübist olenevalt ja, normaalse täiskasvanute puhul, kas toode on varustatud piisavate hoiatuste ja kaitsetega ja kas oht on piisavalt ilmne ning et otsustada, kas on olemas tõsise ohu olukord ja on nõutav kiire tegutsemine.

Näide (esitatud ülalpool toodud nooltega)

Kettsae kasutaja on kätre sisse lõiganud ja leitakse, et kettsael on ebapiisavalt kavandatud turvameede, mis võimaldas kasutaja käel etreppole libiseda ja ketti puudutada. Täitevõime teeb järgmise ohuanalüüsi.

Tabel A: Hinnang tõenäosusele on **Kõrge**, sest oht esineb kõigi toodete puhul ja võib ilmneda teatavatel tingimustel. Hinnang tõsidusele on **Tõsine**, üldisele raskusastele **Kõrge**.

Tabel B – Kettsaag on mõeldud kasutamiseks normaalsele täiskasvanutele, oht on ilmne, kuid kaitsepiirid ei ole piisavad, seepärast oleks ohuklassiks **Mõõdukas**.

Seepärast on **Kõrge** raskusaste lubamatu, seega on olemas **tõsine ohuolukord** ning on nõutav kiire tegutsemine.

4. RAPEX TEADETE SISU

4.1. Teabevormile kantav teave

Teave peaks olema võimalikult täielik: kontaktpunktid peaksid täitma kõik teabevormi väljad (suuniste I lisa). Kui teave ei ole kättesaadav, tuleks sellele viidata ja seda selgitada. Tuleks edastada puuduva teabe esitamise tähtsajad.

Teate esitanud liikmesriik vastutab esitatud teabe eest (üldise tooteohutuse direktiivi lisa II.10).

Selleks, et teatest oleks kasu teiste liikmesriikide asutustele nende turu järelevalvemeetmetes, peab teade sisaldama kõiki andmeid, mis on vajalikud ohtliku toote tuvastamiseks, selle päritolu selgitamiseks, turundus- ja turustuskanalite tuvastamiseks, seotud ohtude määratlemiseks jne.

Kui teabe avalikustamine ohustaks kohtumenetluste kulgu, kontrolli- ja uurimistegevusi või ametisaladusi, on võimalik taotleda konfidentsiaalsust, välja arvatud kui teabe avalikustamine oleks ülekaalukalt üldsuse huvides tarbijate tervise ja ohutuse kaitsmisel.

Teavitav liikmesriik võib samuti taotleda konfidentsiaalsust teate lisadele, näiteks kohtumenetlustele, mis ei sisalda tarbijakaitseks asjakohast teavet ja mis vajavad kaitset.

Vastavalt üldise tooteohutuse direktiivile peab toodete turvaomaduste, ohu iseloomu, toote identifitseerimise ja võetud meetmega seotud teave olema üldsusele kättesaadav.

Kontaktpunktid peaksid pöörama eritähelepanu sellele, et teates oleks esitatud järgmine oluline teave:

- toote üksikasjalik kirjeldus (sealhulgas võimalusel toote tollikood) koos fotoga, et hõlbustada selle tuvastamist täitevõimude poolt. Toote identifitseerimine ja kirjeldus peaksid olema täpsed, et vältida mis tahes segiajamist sama kategooria sarnaste toodetega, mis on ohutud,
- ohuanalüüs, sealhulgas eelkõige asutuse läbiviidud testide tulemused,
- ohu vältimiseks võetud meetmete reguleerimisala ja iseloom, nende kestus ja järelmeetmed. Teavitav liikmesriik peaks komisjoni teavitama mis tahes muudatustest võetud meetmes ja kõnealuse toote suhtes langetatud lõplikust otsusest. Liikmesriik peaks teates näitama, kas meede on lõpliku loomuga (sest tootja või importija ei ole seda vaidlustanud või see on kinnitatud instantsis, kus edasikaebusi vastu ei võeta) või kas see võidakse edasi kaevata või on edasi edasikaebamisel. Igal juhul tuleks komisjoni teavitada mis tahes muutustest meetme seisundis,
- toote turustuskanalite ja päritolu tuvastamiseks vajalik teave, eelkõige selle tootja, importija või eksportija, ning toote jälgitavusega seotud muu teave.

Kolmandatest riikidest imporditud toodete puhul ning et hõlbustada kolmandast riigist toote päritolumaa asutuste uurimisi, tuleks edastada ka järgmised dokumendid ja teave (kui kättesaadavad): koopiad müügilepingutest, akreditiividest, ekspordikuupäev ja -sadam ning toodete partiiinumber.

4.2. Edastamisele kuuluv teave, mis on seotud kemikaalide kasutamist käsitlevate meetmetega

Kui vastavalt artiklile 11 või artiklile 12 teatatud meetme eesmärk on keemilise aine või preparaadi turustamise või kasutamise piiramine, peavad liikmesriigid võimalikult kiiresti esitama kokkuvõtte või viited asjakohastele andmetele kõnealuse aine või preparaadi ning tuntud ja kättesaadavate asendusainete kohta, kui selline teave on kättesaadav.

Samuti teatavad nad meetme eeldatavast mõjust tarbijate tervisele ja ohutusele koos ohuhinnanguga, mis tehakse olemasoleva aine puhul vastavalt määruse (EMÜ) nr 793/93⁽¹⁾ artikli 10 lõikes 4 või uue aine puhul vastavalt direktiivi 67/584/EMÜ⁽²⁾ artikli 3 lõikes 2 nimetatud keemiliste ainete ohtlikkuse hindamise üldistele põhimõtetele.

⁽¹⁾ EÜT L 84, 5.4.1993, lk 1.

⁽²⁾ EÜT 196, 16.8.1967, lk 1/67. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).

4.3. Tootjate ja turustajate vabatahtlikest meetmetest teavitamine

Üldise tooteohutuse direktiivi artikli 5 lõige 3 kohustab tootjaid ja turustajaid teavitama riiklikke asutusi vabatahtlikest meetmetest, mis on võetud tarbija kaitsmiseks ohu eest.

Artikli 12 lõike 1 neljandas lõigus nõutakse, et liikmesriigid teavitaksid komisjoni vabatahtlikest meetmetest, mille tootjad ja turustajad on võtnud tõsise ohu korral.

Kui asutused saavad tootjalt ja turustajatelt teavet, mis käsitleb ohu ja selle vältimiseks võetud vabatahtlikke meetmeid, peaksid nad seda teavet kontrollima, et analüüsida, kas on õigustatud komisjoni teavitamine tõsise ohu olemasolu tõttu, võttes arvesse 3. peatükis kirjeldatud kriteeriume.

Selline teade ühenduse tasandil on nõutav tõsise ohu korral, mille mõjud võivad ulatuda väljapoole liikmesriigi territooriumi (võttes arvesse kohalikest sündmustest teavitamise kriteeriume: vt peatükk 2.5).

Komisjonile edastatav teave peaks hõlmama tootjate ja turustajate võetud vabatahtlike meetmete üksikasju. Samuti tuleks edastada kogu asjakohane teave ohu kohta. Eelkõige:

- toote või tootepartii tuvastamiseks ja jälitamiseks vajalik teave,
- ohu kirjeldus,
- meetme kohaldamises osalevate tootjate ja turustajate identifikatsioon,
- tootjate ja turustajate poolt ohu vältimiseks tarbijatele võetud meetmete kirjeldus (reguleerimisala, hõlmatud riigid, seire),
- ohtliku toote lõppsihtkoht (hävitamine, uuendamine),
- järelmeetmed, mida riiklikud asutused võiksid võtta, selleks et jälgida tootjate ja turustajate võetud vabatahtlike meetmete tõhusust,
- meetmed, mida tootjad või turustajad on võtnud teistes liikmesriikides.

5. RAPEX TEADETE ESITAMIS- JA RINGLUSTÄHTAJAD

5.1. Liikmesriikidelt komisjonile teadete esitamise tähtajad

Siseriiklikud kontaktpunktid peavad komisjoni teavitama esimesel võimalusel ning mitte hiljem kui 10 päeva ⁽¹⁾ pärast seda, kui pädevad asutused on teinud otsuse või otsustanud kehtestada meetmeid ⁽²⁾ seoses tõsist ohu tekitavate toodetega.

Asutuste ning tootjate ja/või turustajate kokkuleppel võetud meetmetest tuleks komisjoni teavitada nii pea kui võimalik, kuid hiljemalt 10 päeva pärast kokkuleppe sõlmimist.

Kontaktpunktid peavad komisjonile edastama teavet tootjate ja turustajate vabatahtlikest meetmetest, millest on asutusi teavitatud tõsise ohu tõttu ja mis ulatuvad väljapoole liikmesriigi territooriumi. Seda tuleks teha võimalikult kiiresti, kuid hiljemalt 10 päeva pärast seda, kui tootja ja/või turustaja on teavitanud riiklikku asutust.

Teadete korral, mille puhul on nõutavad liikmesriikide hädameetmed (nagu määratletud peatükis 7.1.), peab teavitav siseriiklik kontaktpunkt komisjoni teavitama nii pea kui võimalik, kuid hiljemalt kolm päeva pärast meetme võtmist. Sellist tüüpi teavitamisele peaks alati eelnema telefonikõne komisjoni RAPEX mobiiltelefoninumbrile (eriti nädalavahetustel ja puhkuseperioodidel).

Punktis 2.4 kirjeldatud RAPEXi raames vahetatav teave tõsiste ohtude kohta tuleks komisjonile edastada nii pea kui võimalik, kuid hiljemalt 10 päeva pärast seda, kui teavitati kontaktpunkti.

Siseriiklikud kontaktpunktid peavad komisjoni teavitama esimesel võimalusel ning mitte hiljem kui 15 päeva pärast seda, kui pädevad asutused on teinud otsuse või otsustanud kehtestada meetmeid toodete turustamise või kasutamise piiramiseks seoses ohuga, mis ei ole tõsine.

⁽¹⁾ Kõik tekstis mainitud tähtajad on väljendatud kalendripäevades.

⁽²⁾ RAPEXi alusel teavitamisele kuuluvad meetmed, otsused ja tegevused on kirjeldatud käesolevate suuniste punktis 2.3.

Neid tähtaegu kohaldatakse siseriiklike kontaktpunktide ja komisjoni vahelise teabevahetuse suhtes. Need ei võta arvesse liikmesriikide siseselt kohaldatavaid siseriiklike tähtaegu (nt kohalike ja keskasutuste vahel). Siseriiklikul tasandil tuleks paika panna asjakohased toimingud, et tagada kiire teabevahetus tooteohutuse eest vastutavate erinevate siseriiklike asutuste vahel.

Neid tähtaegu kohaldatakse sõltumata mis tahes edasikaebustoimingutest, mida tootja või turustaja on algatanud, või ametlikest avalikustamisnõuetest.

5.2. Komisjonilt kõikidele liikmesriikidele teadete edastamise tähtajad

Komisjon edastab teate kontaktpunktidele üksnes siis, kui teavitav liikmesriik on esitanud peatükis 4.1 kirjeldatud olulise teabe. Sellise olulise teabe puudumisel ei oleks teiste liikmesriikide järelmeetmed võimalikud.

Komisjon käsitleb saadud teavet kooskõlas järgmiste pakilisuskriteeriumitega:

- teateid, mille puhul on nõutavad liikmesriikide hädameetmed, käsitleb komisjon esmatahtsatena ja edastab liikmesriikidele nii pea kui võimalik, kuid hiljemalt kolm päeva pärast kättesaamist,
- hoiatusteated (üldise tooteohutuse direktiivi artikkel 12) edastatakse liikmesriikidele viie päeva jooksul alates nende kättesaamisest. See kategooria hõlmab asutuste meetmeid, kokkuleppeid meetmeteks asutuste ja tootjate ja turustajate vahel ning tootjate ja turustajate vabatahtlikke meetmeid seoses tõsist ohtu tekitavate toodetega,
- RAPEXi raames vahetatav tõsiseid ohte käsitlev muu teave edastatakse viie päeva jooksul selle kättesaamisest,
- üldise tooteohutuse direktiivi artikliga 11 kooskõlas esitatavad teated saadab komisjon 15 päeva jooksul nende kättesaamisest. Need teated on seotud asutuste võetavate meetmetega, millega piiratakse tõsist ohtu mitte tekitavate toodete turuleviimist või nõutakse selliste toodete kõrvaldamist või tagasitoimetamist.

5.3. Liikmesriikide esitatud teabe ajakohastamise tähtajad

Liikmesriigid peavad komisjoni teavitama meetmete mis tahes muutmisest või lõpetamisest hiljemalt viis päeva pärast seda, kui pädevad asutused on teinud otsuse meedet muuta või see lõpetada.

Liikmesriigid võivad komisjoni teavitada meetmete võtmise otsuse eelnevas etapis, nagu on sätestatud üldise tooteohutuse direktiivi artikli 12 lõike 1 kolmandas lõigus. Liikmesriigid kinnitavad või muudavad seda teavet 45 päeva jooksul esimesest teatest (üldise tooteohutuse direktiivi lisa II.4).

6. RAPEX TEADETE JÄRELMEETMED

6.1. Liikmesriikide meetmed teadete järelkontrolliks

Teate saamisel peavad liikmesriigid kontrollima kogu saadud teavet, et:

- saada teada, kas toodet on turustatud nende territooriumil,
- esitada küsimusi asjakohase teabe saamiseks,
- (vajaduse korral) sooritada täiendavaid ohuanalüüse,
- hinnata, kas nende endi olukorda silmas pidades tuleks vastu võtta siseriiklike meetmeid.

6.2. Komisjonile edastatava reageeringu sisu

Liikmesriikide reageering, milles komisjoni teavitatakse järelmeetmetest ja lõppjäreldest, on nõutav üksnes selliste teadete puhul, mis nõuavad liikmesriikidelt hädameetmeid, ja hoiatusteadete puhul (artikkel 12). Kooskõlas artikliga 11 esitatavad teated ja "Muu teave tõsiste ohtude kohta, mida võidakse RAPEXi alusel vahetada" ei nõua, et liikmesriigid teavitaksid komisjoni saadud teabe osas rakendatud järelmeetmetest.

Pärast liikmesriikide hädameetmeid nõudva või hoiatusteate (artikkel 12) saamist peavad kõik liikmesriigid, kasutades II lisa reageerimisvormi, teavitama komisjoni oma turu järelevõtmemeetmete lõppjärgeldustest ja eelkõige järgmisest:

- kas toode on leitud või mitte,
- mis tahes erinev hinnang teavitatud ohule,
- võetud või kehtestatud meetmed ja õigustused erinevale meetmele,
- eriolukord, mis õigustab meetme või järelmeetme puudumist.

Kui toode on valmistatud ELis ja teavitav liikmesriik ei ole toote päritolumaal, peaksid toote valmistamise liikmesriigi asutused komisjoni teavitama järgmisest:

- mis tahes kontaktid tootjaga,
- kehtestatud meetmed tagamaks, et tootja lahendab probleemi lähtekohas, kui see on asjakohane,
- toote turustajad või jaemüüjad teistes liikmesriikides.

Kui toode ei ole valmistatud ELis ja teavitav liikmesriik ei ole riik, kus toodet ELis kõigepealt turustati, peaksid selle riigi asutused komisjoni teavitama järgmisest:

- mis tahes kontaktid tootja esindaja või toote importijaga,
- tootja esindaja või importija kehtestatud meetmed tagamaks, et probleemid tootega lahendatakse lähtekohas,
- toote turustajad või kliendid teistes liikmesriikides.

6.3. Saadud reageeringute ringlusse saatmine komisjonilt liikmesriikidele

Komisjon saadab esmajärjekorras ringlusse reageeringuid üksikjuhtumitele:

- teadetele, mis nõuavad liikmesriikidelt viivitamata järelmeetmeid,
- sisaldavad erinevat ohuhinnangut,
- sisaldavad erinevat meedet ohu menetlemiseks.

Komisjon levitab iganädalaste aruannete vormis pärast tähtaegu saadud reageeringuid ning järgmist teavet sisaldavad reageeringuid:

- et toode on leitud ja sarnased meetmed on võetud,
- liikmesriikide meetmete või järelmeetmete puudumisest,
- et toodet ei ole siseriiklikul turul leitud.

6.4. Liikmesriikidelt komisjonile reageeringute esitamise tähtajad

Nõuetekohased järelmeetmed komisjoni poolt ei ole võimalikud, kui liikmesriigid ei täida oma kohustusi reageerida saadud teadetele.

Liikmesriikidelt nõutakse reageerimist:

- niipea kui võimalik ja igal juhul hiljemalt 20 päeva jooksul, kui reageering on seotud liikmesriikidelt hädameedet nõudva teatega,
- niipea kui võimalik ja igal juhul hiljemalt 45 päeva jooksul, asutuste võetud meetmeid, asutuste ja tootjate ja turustajate vahel kokkulepitud meetmeid või tõsisit ohu tekitavate toodetega seotud ühenduse tasandil teavitamisele kuuluvaid meetmeid käsitlevate hoiatusteade puhul.

Kui toode on valmistatud ELis ja teavitav liikmesriik ei ole toote päritolumaal, peaksid toote valmistamise liikmesriigi asutused teatele reageerima 15 päeva jooksul, esitades teabe kontaktide kohta tootjaga ja meetmetest, mis on võetud tagamaks, et tootja lahendab probleemi lähtekohal. Sama tähtaega kohaldatakse tootja esindaja või toote importija asukoha liikmesriigi suhtes juhtudel, kui toode ei ole valmistatud ELis ja teavitav liikmesriik ei ole riik, kus toodet ELis esmakordselt turustati.

Liikmesriikidele, kes ei ole teadetele reageerinud 45 päeva pärast teate saatmiskuupäeva, saadetakse meeldetuletus. Üldise tooteohutuse komiteed teavitatakse ka mis tahes puuduvatest reageeringutest.

Komisjon saadab reageeringud ringluse järgmiselt:

- niipea kui võimalik ja igal juhul hiljemalt kolme päeva jooksul, kui reageering on seotud liikmesriikidelt järelemeetmeid nõudva teatega,
- niipea kui võimalik ja igal juhul hiljemalt viie päeva jooksul muude reageeringute puhul riiklike meetmetega seotud teadetele, asutuste ja tootjate kokkulepetele või vabatahtlikele meetmetele.

7. TEADETE KONTROLLIMINE KOMISJONIS

7.1. Teadete täielikkuse ja õigsuse kontroll

Komisjoni kontaktpunkt kontrollib kogu süsteemist saadud teavet enne selle edasisaatmist. Teadete kontrollimine komisjoni poolt ei tähenda edastatava teabe eest vastutuse võtmist, vaid vastutus jääb teatavale liikmesriigile.

Teabe levitamiseks komisjoni asjaomastele teenistustele on kehtestatud spetsiaalsed sisetoimingud.

Kontroll hõlmab järgmisi samme teabe kontrollimiseks ja vajaduse korral täiendamiseks.

Täielikkuse kontrollimine

Kui teave ei ole täielik, nõutakse päritolukontaktpunktilt täiendavaid üksikasju.

Kui toode on valmistatud ELis ja teavitav liikmesriik ei ole toote päritolumaa ja ei ole saanud teavitamiseks olulist teavet, võtab komisjon ühendust toote valmistamise liikmesriigi asutustega, et viia lõpule andmete kogumine toote turustuskanalite ja sihtkohade kohta. Päritoluliikmesriigi asutustelt nõutakse selle teabe hankimist tootja või turustajatega kontakteerumise teel.

Kui toode ei ole valmistatud ELis ja teavitav liikmesriik ei ole toote päritolumaa ja ei ole saanud teavitamiseks olulist teavet, võtab komisjon ühendust toote esmase turustamise liikmesriigi asutustega, et hankida teavet toote teistesse liikmesriikidesse võimaliku turustamise kohta.

Saadud teadete kontrollimiseks komisjon:

- kontrollib üldiselt, kas saadud teave on vastavuses EL õigusaktidega ja RAPEXi toimimise suhtes kohaldatavate sätetega vastavalt käesolevate suuniste määratlusele,
- võtab ühendust teavitava riigiga, vajaduse korral täiendava teabe saamiseks.

Liigitus

Teated liigitatakse vastavalt pakilisusastmele (üldise tooteohutuse direktiivi lisa II.11) järgmiselt:

- a) teated, mis nõuavad liikmesriigilt hädameetmeid (tõsine oht, ettenähtav vajadus meetmete kokkuleppimiseks ühenduse tasandil ja/või tõenäoline asjaolu poliitiline silmapaistvus ja/või massimeedia tähelepanu);
- b) hoiatusteated (üldise tooteohutuse direktiivi artikkel 12): tõsist ohtu tekitavate toodete suhtes võetavad meetmed;
- c) teated üldise tooteohutuse direktiivi artikli 11 alusel: pädevate asutuste meetmed tõsist ohtu mitte tekitavate toodete suhtes;
- d) üksnes teavitamiseks: RAPEXi raames vahetatav tõsiseid ohte käsitlev teave nagu on kirjeldatud peatükis 2.4.

Konsultatsioonid

Kui teavitatav toode on reguleeritud eriliste tegevusharukohaste õigusaktidega, küsib komisjoni kontaktpunkt vajaduse korral ekspertnõu komisjoni teistelt teenistustelt. Komisjon võib, kui ta seda vajalikuks peab, viia läbi omaalgatusliku juurdluse või küsida teaduslikku nõu.

Andmebaasiuuring

Liikmesriigid ja komisjon peaksid vältima teadete mis tahes asjatut kordamist, kontrollides eelmisi teateid riiklike asutuse või komisjoni kasutatavas kättesaadavas andmebaasis.

7.2. RAPEXi reguleerimisala uurimine

Komisjon kontrollib, kas teavitatud toode on üldise tooteohutuse direktiiviga reguleeritud tarbekaup, kuivõrd see käsitleb RAPEXi sätteid, või kas see on hõlmatud võrdväärse hoiatussüsteemiga.

Samuti kontrollib komisjon, et teade oleks vastavuses üldise tooteohutuse direktiiviga ja RAPEXi toimimise suhtes kohaldatavate sätetega.

Komisjon ei tee tootele ohuanalüüsi. Seepärast peaksid liikmesriigid lisama kõikidesse teadetes täieliku kokkuvõtte oma ohuanalüüsidest ja ohutaseme hindamiseks läbi viidud mis tahes testide või analüüside tulemustest.

Esimesel juhul toetub komisjon oma otsustes teavitava liikmesriigi esitatud teates toodud liigitusele.

Pärast kontrollimist edastab komisjon teate teistele liikmesriikidele või küsib selgitusi või täiendavat teavet teavitavalt liikmesriigilt.

7.3. Järeleageeringute kontrollimine

Teadetest ja reageeringutest saadud teabe kontrollimise põhjal otsustab komisjon asjakohase meetme, näiteks:

- kutsuda kokku üldise tooteohutuse komitee saadud teabe arutamiseks ning võetud või kehtestatavate meetmete hindamiseks,
- taotleda sõltumatut ohuanalüüsi,
- algatada juurdlus koostöös liikmesriikidega,
- konsulteerida komisjoni teaduskomiteega,
- teha standardiseerimisasutustele ülesandeks koostada uued standardid või muuta olemasolevaid, kui mis tahes tootekategooria puhul puuduvad selged ja järjekindlad ohutusspetsifikatsioonid,
- teavitada kolmandaid riike,
- ette valmistada ettepanekud uuteks või muudetud õigusaktideks,
- käivitada pakistel juhtudel toimingud komisjoni otsuseks üldise tooteohutuse direktiivi artikli 13 alusel.

15 päeva pärast reageerimisperioodi lõppkuupäeva (45 päeva pärast teate saatmist) saadab komisjon riiklikele kontaktpunktile järgmise sisuga aruande:

- lõppjäreldus teatest, võttes arvesse liikmesriikidelt reageeringutena saadud teavet. Kui täiendavad järelemeetmed ei ole nõutavad, toimik suletakse. Kui teavitamisega seotud uued arengud ilmnevad hiljem, avab komisjon uuesti toimiku,
- järelemeetmed liikmesriikidele, juhul kui kõik reageeringud ei ole veel saabunud või kui riikide lähenemistes on erinevusi.

Üldise tooteohutuse komiteed teavitatakse perioodiliselt kõikidest saadud teadetest ja järelemeetmetest.

8. VAHETUSVÕRGUSTIK RAPEXI RAAMES

8.1. Kahepoolsete sisevõrgustike sisseseadmine liikmesriikides asjakohase teave kogumiseks ja levitamiseks

Liikmesriigid peaksid tagama, et siseriiklikul tasandil eksisteerivad süsteemid nii, et nende riiklikud, piirkondlikud või kohalikud asutused on teadlikud oma kohustustest ja meetmetest, mida nad peaksid võtma teiste teenistuste teavitamiseks, kui nende valdkonnas ilmneb probleem.

Liikmesriigid peaksid kehtestama kahetasandilise sisestruktuuri, mis koosneb järgmisest:

- üks kontaktpunkt komisjoniga. See kontaktpunkt saadab komisjonile ja saab komisjonilt kogu RAPEXi kaudu vahetatava teabe ja
- siseriiklik võrgustik, mis hõlmab kõiki tooteohutuse eest vastutavaid asutusi. Need asutused saadavad kontaktpunktile ja saavad sealt teateid ja reageeringuid. Võrgustikku kuulujatest tuleks komisjoni teavitada.

8.2. Komisjoni teavitamise eest vastutavate asutuste määramine, kellele ka komisjon edastab teated.

Siseriiklike kontaktpunktide peamised ülesanded on:

- a) enne teate saatmist komisjonile
  - kontrollida siseriiklikelt, piirkondlikelt ja kohalikele asutustelt saadud teavet, et otsustada, kas RAPEX süsteemi kasutamine on vajalik (direktiivi, suuniste ja eelnevate kogemuste alusel),
  - kontrollida, kas tootest on juba teavitatud või seda käsitlevat teavet vahetatud, et vältida asjatut kordamist,
  - kontrollida, et teate vorm ja teave on täielikud,
  - liigitada teave ühte ettemääratud teatekategoriatest.
- b) pärast teabe saamist komisjonilt
  - edastada teave riiklikele, piirkondlikele või kohalikele asutustele, kes erinevatel tasanditel tooteohutuse eest vastutavad,
  - tagada teabe järelkontroll,
  - teavitada komisjoni oma lõppjäreldest.

Siseriiklikud kontaktpunktid peaksid samuti:

- aitama selgitada ühenduse ja riiklike õigusaktidega tootjatele ja turustajatele seoses ohtlikest toodetest teavitamisega seatud kohustusi ja nõudeid,
- aitama kaasa võrgukultuuri tekkimisele erinevate riiklike asutuste vahel mitmetel erinevatel tasanditel,
- aitama neid asutusi RAPEXi kasutamisel,
- kindlustada teabevahetuse sisetöimingu nõuetekohane toimimine.

8.3. Koostöö korraldamine pädevate asutuste vahel, eriti koostöö tolliga.

Tolliametnike otsused tooteid EL piiridel ohutuspõhjustel peatada või tagasi saata pakuvad huvi ka turu järelevalve asutustele ja komisjonile. Selliste otsuste õiguslikuks aluseks on nõukogu 8. veebruari 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 339/93⁽¹⁾ kolmandatest riikidest imporditud toodete tooteohutuse eeskirjadele vastavuse kontrolli kohta ja komisjoni 28. juuli 1993. aasta otsus 93/583/EMÜ,⁽²⁾ millega koostatakse määruse 339/93/EMÜ artiklis 8 sätestatud toodete mittetäielik loetelu ja nende prioriteet.

Kontaktpunktid peaksid komisjoni nendest otsustest teavitama. See teave on asjakohane üksnes siis, kui peatatud või tagasi lükatud tarbekaup tekitab tõsist ohtu. Komisjon edastab teabe kontaktpunktidele ja need peaksid selle edasi saatma oma riigi tolliametnikele, et vältida nende toodete sisenemine Euroopa turule.

ELi sisenemise keelamise põhjused tuleks ära märkida ohtlike kaupade saatedokumentides.

Kontaktpunktid peaksid ka teavitama tolliasutusi turu järelevalveasutuste meetmetest tõsist ohtu tekitavate imporditud toodete suhtes, et vältida sama toote edasine import ELi turule.

⁽¹⁾ EÜT L 40, 17.2.1993, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 279, 12.11.1993 lk 39.

8.4. Sidevahendid, kohaldatavad praktilised ja tehnilised toimingud

Keeled

Liikmesriikide kontaktpunktid võivad teateid väljastada oma riigikeeles ja/või inglise keeles. Komisjon tõlgib teated inglise, prantsuse, saksa, itaalia ja hispaania keelde.

Interneti kaudu edastamine

RAPEX süsteem kasutab internetipõhist tarkvaraliidest sidevahendina kontaktpunktide vahel, kes on ühendatud andmebaasiga, mis sisaldab kõikide teadete ja reageeringute teavet. See süsteem, mis on kättesaadav aadressil <https://reis.cec.eu.int/reis>, sisaldab kõiki vorme ja kasutajajuhendit.

Kui nimetatud saidiga on tehnilisi probleeme, võivad kontaktpunktid saata teateid ja reageeringuid e-kirjaga (e-postkast: Sanco-Reis@cec.eu.int) või faksiga, kui (ja üksnes siis kui) e-kirja teel edastamine ei ole võimalik (+32-2 29 64 323).

Teenindamine väljaspool tööaega ja alaline personal kinniolekuperioodidel

Kuna väljaspool tööaega võivad tekkida hädaolukorrad, peaksid liikmesriigid tagama, et nende siseriiklike, piirkondlike ja kohalike asutustega on võimalik saada ühendust pakilistel juhtudel, nagu näiteks liikmesriikidelt hädameetmeid nõudvate teadete puhul.

Siseriikliku kontaktpunkti tasandil tehtavatest muudatustest tuleb otsekohe teavitada komisjoni, kes need edastab teistele liikmesriikidele.

Komisjon tagab RAPEX süsteemi nõuetekohase toimimise nädalavahetustel, kinniolekuperioodidel ja riigipühade ajal.

Nädalavahetused

Kontaktpunktid saavad RAPEX toimingute eest vastutavate ametnikega hädaolukorras ühendust telefoni (mobiiltelefoni) abil. See võimaldab kiiresti organiseerida varast hoiatust.

Pikemad kinniolekuperioodid

Tuleb märkida, et komisjoni kontaktpunkt tagab kättesaadavuse riigipühade ajal süsteemiga interneti kaudu ühenduse oleva sülearvuti ja mobiiltelefoni abil. Hädaolukordades peaksid siseriiklikud kontaktpunktid enne komisjonile teate saatmist võtma ühendust põhikoosseisu eest vastutava komisjoni ametnikuga, kasutades mobiiltelefoninumbrit, mis teatatakse kontaktpunktile enne puhkuseperioodi algust.

Kontaktpunktidele nõutakse samasuguse ühenduse pakkumist ka nädalavahetustel, lühematel kinniolekuperioodidel ja riigipühade ajal. Komisjon koostab RAPEX kontaktpunktile hädaolukorra telefoninumbrite, e-posti aadresside ja fakside loetelu, et tagada viivitamata ühendus RAPEXi liikmetega. Kõikidest edasistest muudatustest tuleb komisjonile teatada.

9. RAPEXI JA TEISTE TEAVITAMISVAHENDITE KOORDINEERIMINE

9.1. Juhtumid, mil Rapexi raames teavitatavatest meetmetest tuleb teavitada ka mõne teise mehhanismi alusel

Kui kohustuslike juriidiliste mõjudega meede on seotud spetsiifiliste ühenduse õigusaktidega reguleeritud tarbekaupadega, näiteks mänguasjad, elektriseadmed jne, tuleks seda kaaluda ka kohaldatava sektorispetsiifilise teavitamismehhanismi alusel (kaitseklausel). RAPEX süsteemi ja sektorispetsiifiliste kaitseklauslitega seonduvad eraldi juriidilised teavitamiskohustused, sest need teenivad erinevaid eesmärke.

Täiendavat teavet erinevate teavitamistoimingute ja nende eesmärkide omavahelistest seostest leiab eraldi dokumendist "Suunisdokument üldise tooteohutuse direktiivi ja teatavate valdkonnadirektiivide seoste kohta". ⁽¹⁾

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/revisedGPSD_en.htm

9.2. Toimingud erinevate mehhanismide alusel nõutavate teadete esitamise lihtsustamiseks

Kui tooted on reguleeritud teiste ühenduse õigusaktidega, millele kohaldatakse siseriiklikest meetmetest teavitamise korda (kaitseklausel), kindlustab komisjon oma sisetimingute kaudu, et üks teade siseriiklikelt asutustelt täidab komisjoni teavitamise erinevad kohustused ühenduse õigusaktide alusel.

Ühtne teavitamisvorm, mis hõlmab nii mänguasjade ohutust käsitleva direktiivi 88/378/EMÜ⁽¹⁾ kaitseklauslit kui ka RAPEXit, on toodud III lisas.

10. ÜLDISE TOOTEOHUTUSE DIREKTIIVI ARTIKLI 11 KOHASED TEATED

10.1. Nimetatud teadete reguleerimisala

Üldise tooteohutusedirektiivi artiklile 11 vastav teadete edastamise kord hõlmab tarbijate tervisele ja turvalisusele tõsist ohtu (võttes arvesse 3. peatükis kirjeldatud tõsise ohu kriteeriume) mitte tekitavaid tarbekaupu (peatüki 2.1 kirjelduses) käsitleva teabe edastamist liikmesriikide ja komisjoni vahel.

Liikmesriikide kehtestatavatest näiteks peatükis 2.3 kirjeldatud meetmetest, mis piiravad tõsist ohtu mitte tekitavate toodete turuleviimist, tuleb teatada komisjonile, täpsustades nende kehtestamise põhjusi.

Teavitav liikmesriik peaks komisjoni teavitama mis tahes muudatustest võetud meetmes ja kõnealuse toote suhtes langetatud lõplikust otsusest.

Kui liikmesriik leiab, et ohu mõjud ei ulatu või ei saa ulatuda väljapoole tema territooriumi, tuleks tal teatada asjaomastest meetmetest sellise teabe ulatuses, mis võib huvi pakkuda teistele liikmesriikidele peatüki 2.5 määratluses.

10.2. Teadete sisu

Teavitav liikmesriik peab teabevormile lisama järgmised andmed (I lisa):

- toote üksikasjalik kirjeldus ja foto, et hõlbustada selle tuvastamist täitevvõimude poolt,
- asutuse sooritatud ohuanalüüsi tulemused, mis õigustavad võetud meetmeid,
- ohu vältimiseks võetud meetmete reguleerimisala, iseloom, kestus ja järelmeetmed,
- toote turustuskanalite ja päritolu tuvastamist võimaldav teave ning toote jälgitavusega seotud muu teave.

Kui kogu teave ei ole kättesaadav, tuleks sellele viidata ja seda põhjendada koos puuduva teabe esitamise tähtaegadega.

10.3. Artikli 11 alusel levitatavate teadete töötlemine ja tähtsajad

Siseriiklikud kontaktpunktid peavad teavitama komisjoni võetud meetmetest võimalikult kiiresti ning mitte hiljem kui 15 päeva pärast seda, kui pädevad asutused on langetanud otsuse toodete turustamise või kasutamise piiramiseks ohu tõttu.

Seda tähtaega kohaldatakse sõltumata mis tahes edasikaebustimingutest, mida tootja või turustaja on algatanud, ja ametlikest avalikustamisnõuetest.

Komisjon hindab teates sisalduva teabe põhjal, kas see vastab ühenduse õigusaktidele ja suunistele. Vajaduse korral võtab komisjon täiendava teabe saamiseks ühendust teavitava riigiga.

Komisjon levitab teadet teistele liikmesriikidele 15 päeva jooksul alates selle kättesaamisest, välja arvatud kui ta teeb järelduse, et meede ei vasta nõuetele. Sellisel juhul teavitab komisjon meetme algatanud liikmesriiki, selgitades oma järelduse põhjusi.

Meetme algatanud liikmesriik võib teate uuesti esitada, võttes arvesse komisjoni märkusi.

Selle korra kohaselt ei nõuta teistelt liikmesriikidelt, kes saavad artikli 11 kohase uue teate, et nad teavitaksid komisjoni teate osas rakendatud järelmeetmetest.

⁽¹⁾ EÜT L 187, 16.7.1988 lk 1.

10.4. *Praktilised toimingud artikli 11 kohaste teadete edastamiseks*

Kontaktpunktid ja komisjon kasutavad artikli 11 kohaste teadete edastamiseks veebisaiti <https://reis.cec.eu.int/reis>. Artikli 11 kohaste teadete standardvorm ja internetirakenduse kasutajajuhend on kättesaadavad nimetatud saidil.

Kui nimetatud saidiga on tehnilisi probleeme, võivad kontaktpunktid saata teateid e-kirjaga (e-postkast: Sanco-Reis@cec.eu.int) või faksiga, kui (ja üksnes siis kui) e-kirja teel edastamine ei ole võimalik (+32-2 29 64 323).

I LISA

TEAVITAMISVORM

- direktiivi 2001/95/EÜ artikli 11 rakendamisel**
- direktiivi 2001/95/EÜ artikli 12 rakendamisel**
- millega nõutakse liikmesriikidelt hädameetmeid**

ÜLDTEAVE

01. Teavitav riik ja kontaktisik:
02. Teavitamiskuupäev:

TOODE

03. Tootekategooria ja tollikood:
04. Tootenimetus, kaubamärk, hind ja päritoluriik:
05. Mudeli tüüp/number/triipkood/partii tähis:
06. Kirjeldus/foto (jpg-formaat) tootest ja selle pakendist:
07. Kohaldatavad standardid või määrused:
08. Vastavustõend:

TOOTJA

09. Valmistaja või tema esindaja nimi, aadress ja kontaktteave:
10. Eksportija/importija nimi, aadress ja kontaktteave:

TURUSTAJA JA EDASIMÜÜJA

11. Turustajate või nende esindajate nimi, aadress ja kontaktteave:
12. Tarnija (kauplus, kaubahall, postiga, interneti teel) ja sihtriigid:

OHT

13. Ohu tüüp:
14. Kokkuvõtte testide/analüüside tulemustest ja järeldused:
15. Toimunud õnnetusjuhtumite kirjeldused:

VÕETUD MEETMED

16. Vabatahtlikud meetmed (ulatus, iseloom ja kestus):
17. Kohustuslikud meetmed (ulatus, iseloom ja kestus):

MUU TEAVE

18. Lisateave:
-

II LISA

Reageering direktiivi 2001/95/EÜ artikli 12 rakendamise teatele

01. **Reageeriv riik ja kontaktisik:**
  02. **Reageerimise kuupäev:**
  03. **Teate number, teavitav riik ja tootenimetus:**
  04. **Toode leitud:** jah/ei
  05. **Ohuanalüüs:**
  06. **Vabatahtlikud meetmed** (ulatus, iseloom, kestus ja õigustus):
  07. **Kohustuslikud meetmed** (ulatus, iseloom, kestus ja õigustus):
  08. **Kestus:**
  09. **Muu teave:**
-

III LISA

TEAVITAMISVORM MÄNGUASJADELE

Palun tähistage linnukesega vastav kast allpool:

☐ Teade vastavalt 3. mai 1988. aasta direktiivi 88/378/EMÜ, mänguasjade ohutusest, artiklile 7 – Kaitseklausel	Kasutage vormi osa 1 ja 2 . Saadetakse EL alalise esindaja kaudu komisjoni peasekretärile, koos elektroonilise koopiaga aadressil Entr-Textile-Leather-Toys@cec.eu.int
☐ Teade vastavalt direktiivi 2001/95/EÜ, üldise tooteohutuse kohta, artiklile 12 ja direktiivi 88/378/EMÜ, mänguasjade ohutusest, artiklile 7	Kasutage vormi osa 1 ja 2 . Saata veebisaidilt https://reis.cec.eu.int/reis ning aadressile ENTR-Textile-Leather-Toys@cec.eu.int Kuna teate näol on tegemist kaitseklausliga, tuleb see EL alalise esindaja kaudu saata ka komisjoni peasekretärile.

I. OSA

Kaitseklausel vastavalt direktiivi 88/378/EMÜ, mänguasjade ohutusest, artiklile 7

Palun tähistage linnukesega vastav kast allpool ja nimetage põhjused:

	Mittevastavust põhjustab:	Põhjused
	☐ Artiklis 3 nimetatud oluliste nõuete mittetäitmine, kui mänguasi ei vasta standarditele (artikli 7 lõike 1 punkt a)	
	☐ Standardite mittekorrektne rakendamine (artikli 7 lõike 1 punkt b)	
	☐ Puudujäägid standardites (aArtikli 7 lõike 1 punkt c)	
LISATAV TÄIENDAV TEAVE		
	Koopiad testiaruannetest, tunnistustest, eksamitest jne.	
	Koopia siseriiklikust meetmest	

2. OSA

- direktiivi 2001/95/EÜ artikli 12 rakendamisel**
- millega nõutakse liikmesriikidelt hädameetmeid**

ÜLDTEAVE

Teavitav riik ja kontaktisik:

Teavitamiskuupäev:

TOODE

Tootekategooria ja tollikood:

Tootenimetus, kaubamärk, hind ja päritoluriik:

Mudeli tüüp/number/triipkood/partii tähis:

Kirjeldus/foto (jpg-formaat) tootest ja selle pakendist:

Kohaldatavad standardid või määrused:

Vastavustõend:

TOOTJA

Valmistaja või tema esindaja nimi, aadress ja kontaktteave:

Eksportija/importija nimi, aadress ja kontaktteave:

TURUSTAJA ja EDASIMÜÜJA

Turustajate või nende esindajate nimi, aadress ja kontaktteave:

Tarnija (kauplus, kaubahall, postiga, interneti teel) ja sihtriigid:

OHT

Ohu tüüp:

Kokkuvõtte testide/analüüside tulemustest ja järeldused:

Toimunud õnnetusjuhtumite kirjeldused:

VÕETUD MEETMED

Kohustuslikud meetmed (ulatus, iseloom ja kestus):

MUU TEAVE

Lisateave:

IV LISA

Tähtajad siseriiklikele kontaktpunktile

Meede	Tähtaeg (vt 5. peatükk)
Saatke hädaolukordi käsitlevad teated komisjonile	niipea kui võimalik või hiljemalt kolme päeva jooksul
Teavitage komisjoni meetmetest: — mille on võtnud asutused tõsise ohu juhtumitel, — mille on kokku leppinud asutused ja tootjad ja turustajad.	niipea kui võimalik või hiljemalt 10 päeva jooksul
Teavitage komisjoni tootjate ja turustajate vabatahtlikest meetmetest	niipea kui võimalik või hiljemalt 10 päeva jooksul
Saatke komisjonile teavet tõsiste ohtude kohta, mida võidakse RAPEXi alusel vahetada	niipea kui võimalik või hiljemalt 10 päeva jooksul
Teavitage komisjoni asutuste otsustest ja meetmetest tõsist ohtu mitte tekitavate toodete puhul	niipea kui võimalik või hiljemalt 15 päeva jooksul
Kinnitage või muutke enne meetme kohta otsuse langetamist juba esitatud teavet	niipea kui võimalik või hiljemalt 45 päeva jooksul
Saatke komisjonile uus teave teavitatud meetme mis tahes muutmise või lõpetamise kohta	niipea kui võimalik või hiljemalt viie päeva jooksul
Reageerige teatele, millega nõutakse liikmesriikidelt häda-meetmeid	niipea kui võimalik või hiljemalt 20 päeva jooksul
Reageerige teadetele asutuste meetmete kohta, asutuste ja tootjate ja turustajate vahel kokku lepitud meetmete kohta, tootjate ja turustajate vabatahtlike meetmete kohta	niipea kui võimalik või hiljemalt 45 päeva jooksul
Reageerige teadetele, mis on seotud selle riigi territooriumil valmistatud või esmaselt turustatud toodete kohta	niipea kui võimalik või hiljemalt 15 päeva jooksul

V LISA

Tähtajad komisjoni kontaktpunktidele

Meede	Tähtaeg (alates teabe kättesaamisest komisjoni poolt)
Saatke hädaolukordi käsitlevad teated siseriiklikele kontaktpunktidele	niipea kui võimalik või hiljemalt kolme päeva jooksul
Teavitage siseriiklike kontaktpunkte asutuste meetmetest, asutuste ja tootjate ja turustajate vahel kokku lepitud meetmetest, tootjate ja turustajate vabatahtlikest meetmetest	niipea kui võimalik või hiljemalt viie päeva jooksul
Saatke siseriiklikele kontaktpunktidele teave tõsiste ohtude kohta, mida võidakse RAPEXi alusel vahetada	niipea kui võimalik või hiljemalt viie päeva jooksul
Saatke siseriiklikele kontaktpunktidele üldise tooteohutuse direktiivi artikli 11 kohaselt esitatavad teated	niipea kui võimalik või hiljemalt 15 päeva jooksul
Saatke reageeringud teadetele, mis nõuavad liikmesriikide kontaktpunktidele viivitamata järelmeetmeid	niipea kui võimalik või hiljemalt kolme päeva jooksul
Saatke reageeringud teadetele asutuste meetmetest, asutuste ja tootjate ja turustajate vahel kokku lepitud meetmetest, tootjate ja turustajate vabatahtlikest meetmetest	niipea kui võimalik või hiljemalt viie päeva jooksul
Saatke meeldetuletus siseriiklikele kontaktpunktidele, mis ei ole teatele reageerinud	45 päeva pärast originaalteate saatmist